

[Berlau]

Hvis man kigger på sammensætningen af professioner herinde i Folketinget, så vil man bl.a. se, at en stor del er jurister. Jeg må indrømme, at det løber mig koldt ned ad ryggen, når jeg hører jurister snakke med hinanden. Ingen mennesker i denne verden er i stand til at give et slag under bæltstedet verbalt, som jurister kan gøre det. Jeg er ikke selv i stand til at gøre det. Jeg skal måske spænde den lidt højere op og måske tale mere direkte. Jeg mener helt ærligt ikke, at statsministeren taler ordentligt dansk, og det løber mig koldt ned ad ryggen, når jeg hører det herinde.

Der burde være sat en stopper for det, men det er jo ikke min afgørelse, ligesom jeg ikke synes, at det skal være andres afgørelse, hvilken sprogbrug jeg benytter mig af.

Spørgsmålet om glædesudbrud: Der kan vel for pokker – hvis man må sige det – ikke være noget i vejen for, at man giver udtryk for, at en eller anden person har sagt noget fornuftigt. Det kunne godt ske, at hr. Arne Melchior – hvis han stadig er til stede – en dag ville overraske Tinget med noget geniale, og så mener jeg ikke, at jeg skal være forhindret i at give udtryk for, at det var vel nok flot sagt, det dér, det synes jeg vældig godt om. Jeg tror, jeg kan udelukke det, men hvis det skulle ske, så ville det være rart, om man kunne give udtryk for det.

Vi har set, at øvrige parlamenter kan fungere ganske udmærket med den slags debatter, og det behøver ikke kun at være Vesttyskland, man går til; man kan udmærket pege på en række andre parlamenter, hvor de har mulighed for at give udtryk for det.

Det er ikke særlig forudsigeligt. Som jeg sagde før, kan der opstå situationer, hvor man kunne få lyst til at give udtryk for glæde eller det modsatte over for en politisk modstander.

Hvis politikerne virkelig ville gøre noget fornuftigt i et forsøg på at forbedre deres image, så var den vej, vi har foreslået her, en vej, de kunne betrede.

Vi vil gerne gå skridtet videre og sige: Den eneste måde, vi tror man kan få folketingsmedlemmerne herved i salen og diskutere på, fremfor at de sidder og gemmer sig forskellige steder i huset og på fifaen, ville være, at man oprettede en tv-kanal, som hele dagen transmitterede Folketingets taler til den danske befolkning. Så kan I være evigt forvissede om, at der ville komme gang i »image-makeriet« her i Dan-

mark – det må jeg vel nok sige, hr. Preben Møller Hansen, selv om det ikke er helt dansk – så ville der være mulighed for, at politikerne forsøgte at forklare befolkningen, hvad det er, de mener, og ikke som det foregår på nuværende tidspunkt, hvor det er oppe i udvalgene, bag nedrullede gardiner osv., det fungerer.

Derfor håber vi, at man vil tage vores i første omgang ændringsforslag til forretningsordenen alvorligt. Det er på høje tid, at dette Folketing kommer til at virke præcis sådan, som befolkningen ønsker, at det skal virke.

Jeg takker for ordet, hr. formand.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 6:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for Folketinget.

Af Carsten Andersen (SF) m.fl.
(Fremsat 15/10 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Jakobsen (S):

SF foreslår i det beslutningsforslag, vi nu har til behandling, at det i grundloven hjemlede tilsyn med administrativt frihedsberøvede overlades til interesseorganisationer.

Jeg vil godt sige meget direkte og ligeud, at det finder Socialdemokratiet ikke rigtigt, heller ikke fornuftigt. Der er for os ikke tvivl om, at grundlovsgiverne har villet pålægge Folketinget et mere direkte ansvar for dette tilsyn, og det mener vi fortsat Folketinget skal leve op til.